

DET KOMMUNISTISKA PARTIET.

Till arbetets män och kvinnor i stad och på land!

Kamrater!

Strejkbrytardirektiv, tvångslagstiftning, storlockouter, kapitalistisk rationalisering, arbetslöshet och massarmod - så ter sig bakgrunden till årets andrakammarval. Valslaget kommer att utkämpas i den skärpta klasskampens tecken.

Den svenska kapitalismen har antagit en alltmer utpräglad imperialistisk karaktär. Sveriges borgarklass följer lydigt diktaten från Londons och New Yorks finanscentra. Genom storbankerna och trusterna dikterar det internationella kapitalet alltmer öppet den ekonomiska och politiska utvecklingen också i Sverige (Kreugerkoncernen). Genom Nationernas Förbund göres Sverige till en legoknekt i de imperialistiska stormakternas kommande rövartåg mot den första arbetarstaten, Sovjet-Unionen. Imperialismen är det kapitalistiska förfallets, krisernas och krigens epok. Endast genom lönedpressning och rationalisering, genom ökad utplundring av de arbetande massorna, genom deras förslavande och undertryckande genom väpnat våld, kan kapitalismen tillsvidare upprätthålla en utlevad, dödsdömd samhällsordning. Därför svingar kapitalisterna lockoutklubban, därför utlämnar de hundratusentals arbetslösa åt svälten, därför genomför de tvångslagar mot fackföreningsrörelsen, därför skärper de utsugningen av bönder och torpare, arrendatorer och lantarbetare, landsbygdens hela befolkning, och därför fortsätter de krigsrustningarna.

Den borgerliga demokratin tolereras endast så länge som den passar kapitalismen. I en rad länder rasar den vita terrorn och borgarklassen för ett blodigt krig mot proletariatet. I Finland och i Baltikum, i Italien och på Balkan, i kolonierna och Kina, slås varje proletär frihetsrörelse ned av en järnhård kapitalistisk diktatur genom brutala fängelsestraff och massmord på revolutionära arbetare och bönder. Även den svenska borgarklassen förbereder sig att genomföra den väpnade kapitalistiska klassdiktaturen, när "demokratin" inte längre passar finansherrarnas intressen.

Kampen mellan klasserna blir allt hårdare. Trots den vita terrorn reser sig den internationella arbetarklassen ånyo i kamp mot förtryckarna. Även den svenska arbetarklassen har visat en stigande beredskap att möta den kapitalistiska offensiven med en skärpt, klassmedveten motoffensiv. Pappersindustriarbetarnas segerrika kamp, vilken genomfördes i en hetsfrontens tecken under kommunisternas paroller, gruvarbetarnas hjältemodiga försvarskamp och den väldiga uppmarschen i proteströrelsen mot tvångslagen samt i Sacco-Vancetti-demonstrationerna visar, att den svenska arbetarklassen alltmer samlas på den revolutionära frontlinjen i kampen mot kapitalismen.

Dessa skärpta klasstrider utgör även bakgrunden till valstriden. Men de borgerliga partierna, socialdemokraterna medräknade, försöker att bortförklara dessa, försöker att med sina vallöften slå blå dunster i massornas ögon för att förhindra dem att se vad kampen i grund gäller.

Motståndarpartiernas uppmarsch.

Högerpartiet bereder sig att med alla medel försvara fåtalsväldet. Dess första åtgärd i valkampanjen var att organisera en byrå för strejk- och blockadbryteri. Högern förebådar öppet förföljelser mot fackorganisationerna och kommunisterna, och vill inränga Sverige bland den vita terrorns länder. Den vill än mer öka skattetrycket på arbetarna inskränka deras rösträtt, pressa ner lönerna och klavbinda organisationerna. Den fullföljer bankernas och bolagens roffarpolitik mot Sveriges jordbrukare. Den reser inte bara motstånd mot varje förbättring av sociallagstiftning utan söker försämrade den som redan finns. Dess lösen till valet är: nya bördor för det arbetande folket, nya lättnader för de förmögna, nya tullar och framförallt nya jätterustningar.

Bondeförbundet är ett storböndernas intresseparti, en svans åt högern. Det söndervittrande liberala partiet skiljer sig numer endast till namnet från högern De folkfrisinnade, "vänsterblockets" styrande parti, har helt avslöjat sig som storbourgeoisins lakej. De har under den gångna period de regerat fullbordat tvenne av borgarklassens värsta nidingsdåd mot arbetarklassen, strejkbrytardirektiven och tvångslagen.

Till kapitalismens "samhällsbevarande" partier måste numera också räknas

socialdemokratiska partiet.

Från att en gång ha varit ett arbetarparti som kämpande mot kapitalismen har det nedsjunkit till ett borgerligt reformparti. Det har upptagit det gamla liberala partiets mantel, och verkar som detta för att klasskampen skall avlösas av "klassförsoning". Genom sin propaganda för "förtroendefullt samarbete" mellan de kapitalistiska industriherrarna och arbetarna, genom sitt tal om att "kapitalisten och arbetaren sitter på samma gren", att den kapitalistiska staten skall försvaras mot "yttre" och "inre" fiender, genom hela sin politik, har socialdemokratiska partiet bevisat att det är kapitalismens agent inom arbetarrörelsen.

Men socialdemokratin har inte bara upphört att vara socialistisk. Detta "arbetarparti" har gått så långt att det i storbourgeoisins intresse t.o.m. upphört att kämpa för sina egna reformkrav. I stället för att på allvar med arbetarmassorna ta upp kampen mot borgarna har socialdemokratin som en av dess ledare så riktigt medgivit - låtit alla de sociala reformkraven "hamna i ett träsk".

Socialdemokratin har svikit alla sina vallöften.

Den socialdemokratiska regeringen gjorde icke ens ett allvarligt försök att genomföra arbetslöshetsförsäkring och kapitulerade utan svärdsdrag för Stripa-Ekmans skändliga strejkbrytardirektiv. Dess Tull- och skattepolitik karaktäriseras av höjda frö- och fönsterglastullar, samt av partiets stöd åt strejkbrytarregeringen i kommunalskattefrågan. Den socialdemokratiska regeringen tog initiativet till tvångslagarna, samtidigt som den sände extra polismanskap mot de kämpande arbetarna i Kalmar och aviserade en enhällig arbetaropinions krav om amnesti åt klassjustisens offer. "Kampen för nedrustningen", vilken var huvudnumret i socialdemokratins valkampanj 1924, har bevisats vara en bluff. Några omoderna vapenslag nedrustades, men i stället upprustas en modern luftflotta, anskaffas rikhaltig utrustning för gaskriget och "maskinernas krig" och slutligen sättes kronan på verket genom att i enhetsfront med högen anslå 10 miljoner till nya pansarbåtar och övrig utrustning av flottan. Det enda verkliga avrustningsförslag, som väckts - Sovjet-Unionens i Genève - avslås av socialdemokraterna i förbund med borgarna. Såsom "självlara republikaner" anslår socialdemokraterna varje år nära 2 miljoner kronor åt kungafamiljen, sänder ut medlemmar av kungahuset på propagandaresor runt jorden och deltar ödmjukt i monarkisternas hyllningar vid kungens födelsedagar. I Jordfrågan karaktäriseras deras politik av ensittarelagen, vilken teoretiskt ger 30.000 småbrukare "rätt" att köpa den jord de själva och deras fäder i generationers slit i obygderna brutit och kultiverat. Icke en enda allvarlig ansats har gjorts för att skaffa jord åt statare, drängar och andra jordhunniga befolkningslager, eller för att skydda de små jordägarna mot bankernas och bolagens utplundringspolitik.

I de ekonomiska striderna

uppträder socialdemokratins ledare alltmera öppet på kapitalets sida. Under storlockouten 1925 satte den socialdemokratiska regeringen in hela sin kraft för att tvinga arbetarna till underkastelse under arbetsköparnas krav. Under årets storlockouter har den socialdemokratiska pressen och de reformistiska ledarna, ehuru förgäves, fört en klar nederlagspolitik och sökt slå sönder arbetarnas enade kampfront.

Och nu arbetar de på att spränga det internationella fackliga samarbetet, omintetgöra Köpenhamnskonferensens - de norska, finska och ryska Landsorganisationernas - enhetsinitiativ, tvinga gruvarbetarna att bryta samarbetet ned det ryska broderförbundet och förhindra andra förbund i deras internationella enhetssträvanden.

Efter tvångslagens antagande har de uppgett sin skenopposition mot densamma, predikat "laglydighet" för arbetarna och förbereder fackföreningarnas underkastelse under klassjustisen.

Socialdemokratin har såväl nationellt som internationellt uppträtt som imperialismens hjälptrupper i hetsen och inringningspolitiken mot Sovjet-Unionen och även i många länder medverkat till den vita terrorn.

Socialdemokratin ställer sig helt på den kapitalistiska "demokratins" front mot arbetarklassen i dess kamp för friheten.

De s.k. vänsterledarna inom socialdemokratin, som med radikala fraser försökt kvarhålla arbetarna under socialdemokratin inflytande, kapitulerade fullständigt vid partiets senaste kongress, vilken enhälligt valde de främsta representanterna för rustningspolitiken och tvångslagstiftningens principer till partiets främsta. Förtröendeposter.

Om det arbetande folket väljer en socialdemokratisk majoritet vid höstens val så betyder detta icke verklig arbetarmajoritet i riksdagen. Och den "arbetarregering", som de åter är färdiga att bilda, blir ingenting annat än fortsatt koalitionspolitik, klassförräderiets politik, prigsivande av det arbetande folkets intressen.

Intet av ovannämnda partier vill således sätta yxan till det ondas rot. Vilka olika intressegrupper de än företräder, så är de alla i grunden fiender till det arbetande folkets livsintressen.

Sverges Kommunistiska Parti är det enda verkliga arbetarpartiet i detta land.

Sverges Kommunistiska Parti är ett revolutionärt parti. Det anser som sin huvuduppgift att föra de arbetande massorna till kamp för att störta den kapitalistiska samhällsordningen. Detta kan ske endast genom arbetarklassens maktövertagande och den proletära diktaturen. Ingen av det arbetande folkets livsfrågor löses inom kapitalismens ram. Och även sina dagskrav kan det förverkliga endast medelst en revolutionär kamp. I och genom denna klasskamp blir de arbetande massorna medvetna om nödvändigheten av kapitalismens störtande och vägen därtill, om nödvändigheten av att förverkliga arbetarnas och böndernas råds-makt i Sverige. Valkampen och våra representanters verksamhet i parlamentet åsyftar att bidra till denna massornas mobilisering, för kamp för förbättrande av sin ställning och för arbetarklassens slutmål, socialismen.

Dessa är våra framtidsmål och perspektivet för vår kamp. Orubbligt fasthållande vid och kämpande för dessa mål, manar vi Sverges arbetare och bönder att i massor möta upp till höstens val för att stödja det kommunistiska partiets politik.

Klasskamrater! Arbetets män och kvinnor!

Vill ni understödja en verklig klasspolitik i riksdagen, då måste ni jaga bort den borgerliga diktaturens representanter och deras socialdemokratiska bundsförvanter ur riksdagen och ersätta dem med kommunister. Skapa en enhetlig röd klassfront av alla förtryckta i kampen mot kapitalet. Endast så blir det möjligt att utnyttja parlamentet för den revolutionära kampen och endast därmed nås möjlighet att genomföra det arbetande folkets dagskrav. Endast kommunistiska partiet kämpar allvarligt för dessa dagskrav: att slå sönder tvångslagen, vilket fordrar användande av utomparlamentariska medel, liksom att upphäva Åkarslagen, lösdrivarlagen och andra skändliga klasslagar, för avskaffandet av all indirekt beskattning och skattebördornas övervältrande på de rikas axlar, för expropriation av storgodsen och jordens fördelning åt småfolket, för effektiv arbetslöshets- och annan socialförsäkring (sjuk-, olycksfalls- och moderskapsförsäkring) för tillförsäkrande åt alla arbetare i första hand en verklig 8-timmarsdag och snarast möjliga tillkämpande av 7 timmarsdagen, för 6-timmarsdag i hälsofarligt arbete och för ungdom under 18, för kvinnornas speciella sociala och ekonomiska krav, mot den skändliga fosterfördrivningslagen för ungdomens rösträtt vid 18 år och militärmanskapets föreningsrätt, för social hyreslagstiftning som effektivt stävjar hyressockret, för upprättande av arbetarvårn till kamp mot fascist- och strejkbrytarorganisationerna, vilka måste upplösas, för avskaffande av den kapitalistiska armen och dess ersättande med det arbetande folkets eget försvar.

Sverges Kommunistiska Parti har trätt in och vill framdeles inträda för den finska nationella minoritetens i Norrbotten rättigheter och krav.

Endast kommunistiska partiet kämpar med alla medel mot imperialistiska krigsrustningar och militarismen, mot "Systerbäckspolitik", d.v.s. planerna att via Nationernas Förbund draga in Sverige i ett baltiskt krigsblock under Englands ledning i kampen mot Sovjet-Unionen.

Arbetare. i fabriker och gruvor, skogar och jordbruk!
Arbetande kvinnor i stad och på land!

Fram i valkampen för att ge ett kraftigt svar på borgarblockets politik!

Ut med det kapitalistiska samhällets försvarare ur riksdagen!

Jaga bort strejkbrytarregeringen!

Slå sönder tvångslagen!

Ned med den socialdemokratiska koalitionspolitiken!

Kamp mot imperialismens rustningar och krigsplaner!

Kamp mot inringningspolitiken mot Sovjet-Unionen!

Fram för Sverges enda verkliga arbetarparti!

Fram för kommunistisk valseger!

Makten åt arbetarklassen:

Fram för kapitalismens störtande!

Fram för socialismen!

RÖD FRONT MOT BORGARFRONTEN!

SVERGES KOMMUNISTISKA PARTI

(Sektion av Kommunistiska Internationalen).